

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118352722
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118352722.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, Česká republika, IČO: 04 355 211, zast. JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Bratislava, Majerníkova 3/A, proti žalovanej: C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., o zaplatenie 100 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/63/2019-100 zo dňa 28. októbra 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 10Csp/63/2019-114 zo dňa 28. novembra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie napadnutým zhora uvedeným rozsudkom žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 138 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu 100 Eur spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne z 100 Eur od 24.10.2015 do zaplatenia a zmluvnú pokutu 12 Eur. Žalobou odôvodnil tým, že v dôsledku cezhraničnej fúzie, zlúčením spoločnosti MINIHOTOVOST a.s. IČ: 04 355 211, ktorá zmenila svoju právnu formu na európsku akciovú spoločnosť MINIHOTOVOST, SE (nástupnícka spoločnosť) a spoločnosti MINIHOTOVOST, a.s., IČO: 35 852 453 (zanikajúca spoločnosť) prišlo k zlúčeniu nástupníckej a zanikajúcej spoločnosti tak, že zanikajúca spoločnosť zanikla bez likvidácie a jej imanie prešlo na nástupnícku spoločnosť. Uviedol, že on je právnická osoba a žalovaná je fyzická osoba. Žalobu podáva na základe Smlouvy o zápůjčke č. 473590. Žalovaná sa zaregistrovala prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk a požiadala ho o poskytnutie úveru 100 Eur a pri registrácii uviedla svoje údaje. Pri registrácii a odoslaním žiadosti potvrdila, že súhlasí so smlouvou, ako aj všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a potvrdila, že údaje, ktoré mu poskytla sú pravdivé a úplné. Na základe tejto smlouvy uzatvorenej 09.10.2015 podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákonník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru poskytol ako veriteľ žalovanej ako dlžníčke úver vo výške 100 Eur, ktorý sa mu žalovaná zaviazala vrátiť spolu s nákladmi 7 Eur t. j. zaplatiť celkom 107 Eur do 7 od poskytnutia úveru, čo bolo odplatom úveru. Pretože si svoje povinnosti neplnila riadne a včas, stal sa jej záväzok splatným dňom 16.10.2015. Podľa čl. 18 všeobecných podmienok je oprávnený ju upozorniť na jej omeškanie a požadovať za to vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojených s upomienkou vo výške 3 Eur za každú

upomienku. Žalovanej zaslal 4 upomienky a preto je povinná mu nahradiť 12 Eur. Dňa 20.09.2017 jej bola zaslaná výzva na úhradu dlhu. Doposiaľ mu nevrátila žiadnu sumu. Od žalovanej požaduje zaplatiť aj úroky z omeškania podľa nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. K žalobe pripojil výpis z obchodného registra, smlouvu o zápůjčke č. 473590, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, kópiu občianskeho preukazu a výzvu. Súd prvej inštancie výzvou podľa § 138 CSP vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby v lehote 10 dní, pretože po predbežnom právnom posúdení mal za to, že je zjavne nedôvodná, pretože mu nebolo Národnou bankou Slovenska udelené povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky, upozornil ho na to, že žalovaná by sa mala zdržiavať v Rakúsku a v prípade, ak na žalobe trvá, aby preukázal, že žalovanej boli peňažné prostriedky poskytnuté. Žalobca sa k výzve súdu nevyjadril, nepreukázal, že žalovanej boli peňažné prostriedky poskytnuté a ani žalobu nevzal späť. Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu na adresu jej trvalého pobytu a vykonaním všetkých potrebných úkonov na zistenie jej skutočného pobytu sa nepodarila zistiť žiadna iná jej adresa a ani to, či sa skutočne nezdržiava na území Slovenskej republiky. Súd prvej inštancie preto zverejnil oznámenie o podanej žalobe svojej na úradnej tabuli a webovej stránke. Žaloba sa tak podľa § 116 ods. 2 CSP považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, aj keď sa žalovaná o tom nedozvie. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Súd prvej inštancie spor rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, hodnota sporu bez príslušenstva neprevýšila 1 000 Eur a žalovaný sa k žalobe nevyjadril a preto neboli skutkové tvrdenia žalobcu sporné a to aj s poukazom na uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019 sp. zn. I ÚS 246/2019, podľa ktorého spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a požiadavka nespornosti skutkových tvrdení je splnená tým, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súd prvej inštancie posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, oboznámil sa s listinami, ktoré predložil, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná ho požiadala o pôžičku cez www.minihotovost.sk a predložil smlouvu o zápůjčke č. 473590, z ktorej vyplýva, že zmluvu mala 09.10.2015 uzavrieť ako veriteľ spoločnosť MINIHOTOVOST a.s., IČ: 043 55 211 a ako dlžník žalovaná a jej predmetom bola zápůjčka čiastky 100 Eur, za odmenu 7 Eur, celková čiastka tak bola 107 Eur, deň splatnosti 16.10.2015, RPSN 3144,63 %. Zo zmluvy nevyplýva, kde bola uzavretá. Z výpisov z obchodného registra SR vyplýva, že spoločnosť MINIHOTOVOST, a.s., IČO: 35 852 453 vznikla 31.03.2015 a zanikla 16.06.2017 v dôsledku predaja časti podniku a následného zlúčenia a jej právnym nástupcom je spoločnosť MINIHOTOVOST SE. Z výpisu z obchodného rejstříku ČR vyplýva, že spoločnosť MINIHOTOVOST a.s., IČ: 04 355 211 vznikla 28.08.2015 a 15.11.2016 bola zapísaná zmena jej právnej formy z akciovej spoločnosti na európsku spoločnosť a zmena názvu z MINIHOTOVOST a.s. na MINIHOTOVOST SE. Z registra licencovaných poskytovateľov spotrebiteľských úverov zverejnenom na www.nbs.sk vyplýva, že spoločnosť MINIHOTOVOST a.s. a ani MINIHOTOVOST SE nemajú povolenie na poskytovanie peňažných prostriedkov, ktoré sú spotrebiteľským úverom na území Slovenskej republiky. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, že žalovanej poskytol úver 100 Eur. V konaní súd prvej inštancie bolo preukázané, že zmluvu č. 47359 so žalovanou mal 09.10.2015 ako veriteľ uzavrieť jeho právny predchodca spoločnosť MINIHOTOVOST a.s., ktorý následne zmenil formu a aj obchodné meno na MINIHOTOVOST SE. Zo zmluvy nevyplýva kde bola uzavretá a hoci je vyhotovená v českom jazyku a aj žalobca v žalobe ako rozhodné právo označil zákony Českej republiky, uviedol, že žalovaná ho o poskytnutie úveru mala požiadať z www.minihotovost.sk. Z uvedeného dospel súd prvej inštancie k záveru, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v Slovenskej republike a to napriek tomu, že na to nemal povolenie. Táto zmluva je preto podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatná. Predložená zmluva však nie je podpísaná ani jednou zmluvnou stranou a žalobca ani na výzvu súdu nepreukázal, že medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou existoval zmluvný vzťah na jej základe a ani to, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 100 Eur. Z uvedeného dôvodu nebolo v konaní preukázané ani, že by mal žalobca nárok na vydanie týchto peňažných prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca od žalovanej požaduje aj zaplatenie 12 Eur, ale tým, že celá zmluva nie je platná a absentuje aj písomná forma nevyhnutá na dojednanie zmluvnej pokuty podľa § 544 Občianskeho zákonníka, nie je žaloba ani v tejto časti dôvodná. Súd z uvedených dôvodov žalobu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 261 ods. 1 CSP, ale pretože v konaní úspešnému žalobcovi, žiadne trovy nevznikli, tak mu ich náhradu podľa § 255 ods. 1 CSP proti neúspešnému žalovanému nepriznal.

2. Žalobca v zákonnej lehote podaným odvolaním napadol vyššie uvedený rozsudok z dôvodu, že v predmetnom sporovom konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 psím. f) a h) CSP domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 31.08.2015 zmluvu o úvere č. 473590 na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, ktoré predstavujú sumu vo výške 7 Eur. Žalovanej bol zo strany žalobcu na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 100 Eur na číslo bankového účtu žalovanej. Uvedená skutočnosť vyplýva i z listinných dôkazov, ktoré žalobca súdu prvej inštancie predložil vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Žalobca nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu uplatňovaného nároku. Žalobca má za to, že ním uplatňovaný nárok bol dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi, priloženými k žalobe. K tvrdeniam týkajúcim sa povolenia na poskytovanie úverov v krátkosti uviedol, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je zapísaná v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národnou bankou, ktorý je prístupný na www.cnb.cz <<http://www.cnb.cz>> v sekcii Seznamy a evidence/ Seznamy regulovaných a registrovaných subjektů/Základní seznamy/Poskytovatelé a zprostředkovatelé spotřebitelského úvěru/ Nebankovní poskytovatelé spotřebitelského úvěru a tiež aj v obchodní rejstříku dostupnom na www.justice.cz <<http://www.justice.cz>>. Spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je v zmysle uvedeného oprávnená poskytovať úvery na základe licencie České národní banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotřebitelském úvěru.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania je žaloba doručená Okresnému súdu Banská Bystrica ako kauzálnu príslušnému (§ 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov - ďalej len ako „Zákon o upomínacom konaní“), ktorý v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 14Up/752/2018 zo dňa 25.10.2018, ktorý sa však nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej a žalobca podal návrh na pokračovanie v konaní (§ 10 Zákon o upomínacom konaní), čo znamená, že platobný rozkaz sa zo zákona zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec ako vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie podľa § 13 v spojení s § 14 CSP Okresnému súdu Nitra.

8. Podanou žalobou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej, aby žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 100 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 100 Eur od 24.10.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že žalovaná sa prostredníctvom webovej stránky www.minipozicka.sk <<http://www.minipozicka.sk>> registrovala a požiadala žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 100 Eur. Žalovaná mala na diaľku uzatvoriť Smlouvu o zápůjčce č. 473590 zo dňa 09.10.2015 podľa zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotřebitelském úvěru v znení neskorších predpisov, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 100 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 7 Eur, a to do 7 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej zmluvy, stal sa dlh splatný dňa 16.10.2015. Nakoľko žalovaná neuhradila dlh riadne a včas, žalobca podal žalobu o zaplatenie, ktorú súd prvej inštancie v celom rozsahu zamietol, pretože spoločnosť, ktorá žalobkyni poskytovala úver nemala povolenie na poskytovanie peňažných prostriedkov, ktoré sú spotřebitelským úverom na území Slovenskej republiky, a preto je táto zmluva podľa § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z. neplatná a zároveň nemal preukázané,

že žalobca skutočne žalovanej poskytol úver vo výške 100 Eur. Z uvedeného dôvodu žalobca nemal ani nárok na vydanie týchto peňažných prostriedkov titulom bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

9. Vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcu, bolo úlohou odvolacieho súdu preskúmať platnosť uzatvorenej zmluvy z hľadiska § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a preukázateľnosť žalobcovho tvrdenia o poskytnutí úveru žalovanej.

10. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzatvorenia spornej zmluvy,... spotrebiteľským úverom nie sú:... úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,...

11. Podľa § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

12. Podľa § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení v čase uzatvorenia spornej zmluvy, ak osoba v zmluve o spotrebiteľskom úvere označená ako veriteľ neoprávnené poskytne spotrebiteľský úver bez povolenia podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,18b) uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná. Ak vznikne spotrebiteľovi povinnosť vydať poskytnuté finančné plnenie, osoba v neplatnej spotrebiteľskej zmluve označená ako veriteľ je povinná umožniť spotrebiteľovi uhradiť len skutočne poskytnuté finančné plnenie v splátkach a lehote, ktorá však nesmie byť kratšia ako lehota, v ktorej by mal spotrebiteľ vrátiť finančné plnenie, ak by neexistoval dôvod neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak sa nedohodnú inak; tým nie je dotknuté právo spotrebiteľa vrátiť poskytnuté finančné plnenie naraz.

13. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 15 až 17, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až z), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25.

14. Odvolací súd podrobil prieskumu Slouvu o zápůjčke č. 473590 a zistil, že zmluva bola uzatvorená dňa 09.10.2015, pričom splatnosť poskytnutého úveru bola dojednaná na 16.10.2015, z čoho potom vyplýva, že jeho splatnosť nepresahuje 3 mesiace, a preto nie je spotrebiteľským úverom podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver však poskytovala spoločnosť MINIHOTOVOST a.s., IČ: 043 55 211, so sídlom Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, ktorá na území Slovenskej republiky poskytovala úvery bez povolenia Národnej banky Slovenska v zmysle § 20 ods. 1, resp. § 24 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a odvolací súd je toho názoru, že táto spoločnosť je iným veriteľom podľa § 2 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože poskytnutý úver spĺňa podmienku uvedenú v § 1 ods. 3 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch a nespĺňa žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na poskytnutý úver vzťahuje aj § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý sankcionuje zmluvu o úvere, ktorý bol poskytnutý bez povolenia na činnosť Národnej banky Slovenska, neplatnosťou. Na základe vyššie citovaných ustanovení a následného výkladu potom odvolací súd dospel k záveru, že Slouva o zápůjčke č. 473590 je neplatná podľa § 11 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože spoločnosť MINIHOTOVOST a.s. poskytovala úvery na území Slovenskej republiky bez povolenia na činnosť od Národnej banky Slovenska.

15. Argumentáciu žalobcu, že spoločnosť MINIHOTOVOST, SE je zapísaná v zozname subjektov finančného trhu vedeného Českou národní bankou a je oprávnená poskytovať úvery na základe licencie Českej národnej banky podľa zákona č. 257/2016 Sb. o spotrebiteľskom úvere považuje odvolací súd za účelovú, pretože v úver poskytovala spoločnosť MINIHOTOVOST a.s., ktorá ku dňu uzatvorenia spornej

zmluvy nemala povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov ani od Českej národnej banky ani od Slovenskej národnej banky.

16. Podľa § 451 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať (ods. 1). Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (ods. 2).

17. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie vymedzená vo všeobecnosti v § 451 ods. 1 a v § 456 je v tomto ustanovení konkretizovaná. Ide o dve formy získania bezdôvodného obohatenia, a to o bezdôvodné obohatenie získané neplatnou zmluvou alebo zrušenou zmluvou. Z neplatnej alebo zrušenej zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo na základe nej dostal. Táto povinnosť je vzájomná, pričom účastníci majú možnosť dohodnúť sa o čase a spôsobe vrátenia toho, čo navzájom dostali. Ak k takejto dohode nedôjde, účastník zmluvy je povinný vrátiť to, čo dostal, v prvý deň po tom, čo ho druhý účastník o vrátenie požiadal (pozri § 563). Podľa § 457 je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo dostal. Ak ešte nič nedostal, prirodzene, takúto povinnosť nemá. V prípade, keď niečo dostal iba jeden z účastníkov, túto povinnosť má iba on. Ak ide o vzájomnú povinnosť vrátiť to, čo účastníci na základe neplatnej zmluvy alebo zrušenej zmluvy už dostali, pri spôsobe vrátenia vzájomných plnení treba vychádzať z § 560.

19. V prejednávanej veci mal súd prvej inštancie vecne za to, že žalobca nepreukázal, že žalovanej poskytol peňažné prostriedky vo výške 100 Eur, a preto nemá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca sa bránil tým, že žalovanej bola poskytnutá suma 100 Eur na číslo bankového účtu žalovanej, ktorá skutočnosť má vyplývať z príloh návrhu na začatie konania.

20. Z obsahu spisu má odvolací súd preukázané, že prílohami podanej žaloby bolo splnomocnenie udelené právnomu zástupcovi žalobcu, výpis z obchodného registra žalobcu, smluvu o zápujčce č. 473590, spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, všeobecné podmienky poskytnutia úveru, fotokópia občianskeho preukazu žalovanej a výzva na uhradenie. Z priložených dokumentov odvolací súd, tak ako ani súd prvej inštancie, nemal preukázané, že žalovanej reálne boli poskytnuté finančné prostriedky a ani to, že ak by aj žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky, že neboli vrátené.

21. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

23. Ustanovenie § 150 zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (článok 8). V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy. Rozsudok v sporovom konaní (v zásade) zodpovedá tomu, čo strany sporu zhodne tvrdili (§ 186 ods. 2) a (v zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd však má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Súd môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2), výnimočne môže vykonať dôkaz, ktorý strany nenavrhli, a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená (§ 185 ods. 2 a 3), prípadne sa môže výnimočne odkloniť od zhodných tvrdení strán (§ 186 ods. 2). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Jeho účelom je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne následky nesplnenia povinnosti tvrdiť.

24. Keďže žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o poskytnutí úveru a ani o nevrátení peňažný prostriedkov, odvolací súd dospel k záveru, že aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo správne.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a rozsudok súdu prvej ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli, ani si žiadne neuplatnila.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).